

har staaet i Forbindelse med en Speculation, altsaa hvor man frygter for, at Vedkommende har forsikret sig, efterat have fattet Beslutning om at begaae Selvmord, — og dette er desværre ganske vist Tilfældet i et Par af de Selvmordstilfælde, som foreligge ved Anstalten, — og ikke alene, hvor der i saa Henseende har været et fast Forsæt tilstede, men ogsaa hvor der paa den Tid, da Forsikringen stiftedes, har været en Tilbøielighed til Selvmord, en farlig Stemning tilstede. Naar f. Ex. en Mand, der allerede staaer paa Grændsen af sin oeconomiske Undergang, eller som er udsat for med Skam og Skændsel at tabe sin Embedsstilling, forsikrer sig, saa er det vel ikke givet, at han vil begaae Selvmord; men han er dog i en Tilstand, hvor man meget vel kan frygte for, at Tanken om at begaae Selvmord dunkelt opstiger hos ham ved Siden af Tanken om Muligheden af at redde sin Familie ved Forsikring. Derimod kan man ikke antage, at en saadan Tilstand eller en saadan Beregning gaar ud over en vis Tid, og naar man altsaa sætter en Tidsgrænse af 5 Aar, saa troer jeg, at dette Tidsrum er saa langt, at man kan være sikker paa, at det, der ligger til Grund for Selvmordet, ikke er nogen Speculation i denne Retning. Det er af denne Grund, at vi foreslaae, at naar Selvmord begaaes efter 5 Aar fra den Dato at regne, da Forsikringen er tegnet, saa skal Selvmordet ikke medføre Tabet af Forsikringen.

Endelig er der til § 12 stillet nogle Forslag, som jeg saa meget mindre skal opholde mig ved, som jeg troer, at de kunne regne paa den høitærede Ministers Bifald. Et af disse Forslag gaar ud paa, at den ikke i og for sig urigtige, men kun den forsættelig urigtige Angivelse skal have nogen Indflydelse paa Forsikringens Gyldighed. Vi troe, at det er overeensstemmende med Lovforslagets Aand, at der kun bør være Tale om den forsættelige Urigtighed. Der er derhos tilføjet en anden lille Modification af Ordene, som imidlertid

blot er en Redactionsændring. Vi erkende fuldstændig, at man kan komme til at gaae lidt for vidt ved blot at holde sig til den forsættelige Urigtighed, idet der er en uforsættelig Urigtighed, som dog ikke er brodefri, og som kan medføre Tab for Anstalten; thi, naar man afgiver slige Forsikringer, som Anstalten fordrer, saa er det en alvorlig Sag, hvorpaa man skal anvende Omhu, og Den, som altsaa tilfidesætter denne Omhu, selv om han ikke gjør det med Forsæt, maa finde sig i, at denne Mangel paa Omhu medfører Tab for ham, da det er ham, der ved en urigtig Angivelse virkelig har medført en forhøiet Risiko for Anstalten. Dette vil da blive at beregne efter Planen. Naar saaledes Nogen har angivet en gal Dato for sin Fødsel, kan man simpelthen beregne, hvormegen Indflydelse denne gale Dato har haft med Hensyn til at nedsætte Præmien for ham; men der kan være andre Urigtigheder, hvis Indflydelse ikke ligefrem kan beregnes, og som derfor ligefrem maae henvises til Bestyrelsens Skøn. — Dette er, hvad jeg har at bemærke med Hensyn til denne Række af Ændringsforslag.

Talseren: Da de forskjellige Grupper af Udvalget i den omdeelte Betænkning have havt Leilighed til at udvilde deres forskjellige Betragtningssmaaede af Bestemmelserne i det foreliggende Afsnit og de Ændringsforslag, som de i den Anledning have stillet, skal jeg tillade mig for mit Vedkommende i det Væsentlige at henvise allerede Medlemmer til denne Betænkning og navnlig til den Deel af samme som findes i Tillæg B. Sp. 1060—67. Dette gjaelder saaledes for det Første med Hensyn til det Ændringsforslag, som er stillet under Nr. 5 til § 3, hvilket angaaer det Spørgsmaal, om det ikke maa ansees for betænkeligt at lade den Forhøielse i Forsikringssummen indtræde, som Lovforslaget har opstillet. I det jeg altsaa med Hensyn til dette Forslag nærmest skal henholde mig til, hvad der er anført i Betænkningen, skal jeg her blot fremhæve